

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף טז.

אכל ה' חתיכות בה' תמחויין מזבח אחד לפני זריקת דמים בהעלם אחד, מה הדין?

לר' עקיבא	בודאי - לענין אשם מעילות	בספק - לענין אשם תלוי
לחכמים	חייב חמש	חייב חמש
	חייב חמש	פטור

כריתות דף טז:

מה שאלו ר"ע לר"א בענין העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה¹, והאם קיבל ר"ע?

לרבה	בשגגת שבת וזדון מלאכות - האם ימים שבינתיים מחלקים	בזדון שבת ושגגת מלאכות - האם שבת הוי כגופין מחלקים
לאביי ⁴	לא שאלו, דפשיטא ליה שמחלקים ³	שאלו, ופשט שמחלקים, ולא קיבל ²
לרב חסדא ⁷	שאלו, ופשט שמחלקים, וקיבל ⁶	לא שאלו, דפשיטא ליה שלא מחלקים

¹ בגמ' מבואר שר"ע שאל לר"א ב' שאלות, דכך מורה לשונו שאמר: "העושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת בהעלם אחת מהו". דהיינו ששאל האם שבתות מחלקות לגבי אב אחד שעשאו בשבתות הרבה. וכן שאל מה דין העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת (דהיינו כמה תולדות מאב אחד) בשבת אחת, האם חייב על תולדה במקום אב או לא. וכלל את ב' השאלות האלו, בזה ששאל "מלאכות הרבה", וכן אמר "שבתות הרבה". והנה בשאלה השניה פשט לו ר"א שחייב על כל מלאכה ומלאכה, ובזה פשיטא לן בסוגיא שלא קיבל ר"ע את תשובתו. אכן לגבי השאלה הראשונה, יש ג' שיטות בסוגיא מה היתה בדיוק השאלה ומה פשט לו.

² והראיה שלא קיבל, היא ג"כ מהמשנה הנ"ל, שאמרה: היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה (דהיינו זדון שבת ושגגת מלאכות) חייב על כל אב מלאכה ומלאכה, ע"כ. ומדוייק שאם זרע וקצר וחרש בג' שבתות, חייב רק ג' חטאות (- "על כל אב מלאכה ומלאכה"), ולא חייב ט' חטאות - דהא לא קתני שחייב על כל אב מלאכה של כל שבת ושבת. שמע מינה דס"ל לר"ע שאין השבת חשובה כגופים מחולקים, וחשוב בכל סוג אב שעשאו בהעלם אחד הגם שעשה אותו בכל שבת ושבת.

³ דהיינו וחייב על כל שבת ושבת אחת, דאפי' שעשה כמה מלאכות בכל שבת, מ"מ כיון שהיתה שגגת שבת הרי שחייב את החטאת על שגגת השבת ולא על חילוק מלאכות. אולם כיון שימים שבינתיים חשובים כידיעה לחלק, לכן מביא על כל שבת ושבת. וראיית רבה שבאופן זה אמרינן דימים מחלקים, הוא מהמשנה בכלל גדול (שבת סז): דאיתא התם: היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה (דהיינו שגגת שבת וזדון מלאכות), חייב על כל שבת ושבת, ע"כ. אלמא אמרינן דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק, ועל כרחך משנה זו כר"ע, דהא קתני סיפא העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה א' אינו חייב אלא א' ואילו לר"א חייב על תולדה במקום אב.

⁴ והנה לכאורה אין נפ"מ בין אביי לרבה בשיטת ר"ע לדינא, אלא שלרבה גבי שגגת שבת וזדון מלאכות היה פשוט לר"ע דאמרינן דימים בינתיים הויין ידיעה לחלק, ואילו לאביי הוצרך ר"ע לשאול, ואחר ששאל קיבל מר"א שמחלקים. ולגבי זדון שבת ושגגת מלאכות, לרבה שאלו ר"ע לר"א ופשט לו ששבת היא כגופין ומחלקת ולא קיבל ר"ע וס"ל דלא הויא כגופין. ואילו לאביי, בזה לא שאלו והיה פשוט לו ששבת אינה כגופין לחלק. אכן בדברי ר"א פירש"י (בד"ה ולא קיבל מיניה) דיהיה נפ"מ לדינא, בזדון שבת ושגגת מלאכות, שלרבה ס"ל לר"א ששבת הויא כגופין לחלק, ואילו אביי ס"ל שבזה לא מיירי ר"א, וגם הוא מודה לר"ע ששבת אינה כגופין לחלק.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כריתות דף טז:

מה הדין בשגגת שבת ובזדון מלאכות, או להיפך? (הטבלא הקודמת בסגנון אחר).

בזדון שבת ושגגת מלאכות	בשגגת שבת וזדון מלאכות	
לרבה ואביי: חייב רק על כל מלאכה לרב חסדא: חייב על כל מלאכה ועל כל שבת	חייב על כל שבת - דימים שבינתים הוי ידיעה לחלק ⁸	לר' עקיבא
לרבה ורב חסדא: חייב על כל מלאכה ועל כל שבת לאביי: חייב רק על כל מלאכה	חייב על כל שבת - דימים שבינתים הוי ידיעה לחלק	לר' אליעזר

הכותב שתי אותיות בב' העלמות, בשבת אחת או בב' שבתות, מה הדין?

בזדון שבת ושגגת מלאכות	בשגגת שבת וזדון מלאכות	
פטור	פטור	לחכמים - יש ידיעה לחצי שיעור
בשבת אחת: חייב בב' שבתות: פטור ⁹	חייב ¹⁰	לרבן גמליאל - אין ידיעה לחצי שיעור

⁵ דס"ל לר"ע דשבת כגופין דמיא. והראיה מזה שמודה ר"ג שאם כתב אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת אחרת פטור, דאין ב' האותיות מצטרפות. ולכאורה קשה מדוע הוא מודה, הא ר"ג ס"ל דאין ידיעה לחצי שיעור, וא"כ שיצטרפו. אלא על כרחך שבשגגת שבת וזדון מלאכות, שהחילוק הוא מחמת ימים שבינתיים שחשובים כידיעה - בחצי שיעור לא מהני ידיעה זו לר"ג. אולם בזדון שבת ושגגת מלאכות, ששם הסיבה לחלק הוא משום ששבת הויא כגופין מחולקים, א"כ גם לגבי חצי שיעור אינם מצטרפים - ולכן סובר ר"ג שפטור. [ובגמ' לקמן (דף יז.) מבואר למה קס"ד שר"ג סובר כר"ע]. ועכ"פ חזינן דמודה ר"ע לגבי זדון שבת ושגגת מלאכות דאמרין דשבת הויא כגופין לחלק.

⁶ והראיה מפרק כלל גדול דתנן: היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה (דהיינו שגגת שבת וזדון מלאכות), חייב על כל שבת ושבת, ע"כ. אלמא אמרינן דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק.

⁷ ופירש"י (בד"ה רב חסדא) דלא קשה לרב חסדא מההיא דכלל גדול דתנן: "היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה (דהיינו זדון שבת ושגגת מלאכות) חייב על כל אב מלאכה ומלאכה", ע"כ. ודייקנן דוקא על כל אב מלאכה ומלאכה, אבל לא גם על כל שבת. די"ל דאין לדייק כן, ועל כל אב מלאכה של כל שבת קאמר.

⁸ אכן נחלקו האמוראים האם כך היתה סברתו מתחילה. דלרבה ורב חסדא הסתפק בזה ר"ע ורק אחר ששאל לר"א קיבל ממנו כן. ואילו לאביי לא היה לר"ע ספק בזה שימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק.

⁹ בזדון שבת ושגגת מלאכות, הסיבה לחלק הוא משום ששבת הויא כגופין מחולקים, א"כ גם לגבי חצי שיעור אינם מצטרפים - ולכך מודה ר"ג שפטור. ובתוס' (בד"ה ותניא) ביארו יותר, דכגופין מחולקין הוי כעושה ב' סוגי חצאי מלאכות בהעלם אחד - שבדאי אינם מצטרפים, ולכך אינו תלוי אם יש ידיעה לחצי שיעור או לא.

¹⁰ כיון שהחילוק הוא מחמת ימים שבינתיים שחשובים כידיעה - בחצי שיעור לא מהני ידיעה זו לר"ג.